

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et Cavillationes

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Materia & Forma Sacramentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

De Materia & Forma Sacramentorum.

107. **M**inimè esse necessariam materiam determinatam ad Sacramenta. *Luth. in Captivit. Brent. in Catech.*
At quis erit determinatus effectus, si determinata non sit materia? an scriptura certam & determinatam non præscribit?

108. Nullis verbis opus esse, ad Sacramentorum integritatem, determinatis. At cum Sacramenta res sint determinatæ, determinatam quoq; habeant formam, necesse est, sine qua determinatum esse nihil potest.

109. In Sacramentis non necessariò requiri verbum, ad hoc, vt fructuosè percipiantur. Cur ergo Christus certa præscripsit verba? Et quid est, quod August. ait, *Accedit verbum ad elementum & fit Sacramentum? detrahe verbum, quid est Aqua, nisi Aqua? & quæ tanta vis Aquæ, vt Corpus tangat, & cor abluat, nisi faciente verbo?* *Tractat. 80. in Ioan.*

110. Formam Sacramentorum non esse verbum Consecratorium seu Sacramentale, sed concionale tantum. Errant: Neque enim Concionem, sed benedictionem, sanctificationem & consecrationem verba sonant: Sed neque infantes concionum, sicut Sacramentorum, sunt capaces.

111. Verba Sacramentorum esse tantum historica, non consecratoria. Atqui Christus historiam nullam recitavit, cum acceptum in manus panem benedixit, & manducandum porrexit: Sed neque Apostolus historiam recitari, sed panem & calicem scribit benedici, cum ait, *Calicem cui benedicimus, nonne communicatio est Sanguinis Christi, &c.* Et quidem si verbis, ex institutione diuina, vis inest nulla, nec ad effectum conferunt, quicquam, rebaptizandus ergò erit nemo, qui sine verbis baptizatur? *1 Cor. 11.*

Millesexcenti Errores,

112. Sacramentorum Consecrationem non esse aliud, quã magicam per murmura verborum incantationem. *Passim omnes.* Verum cum magia nulla sit, vel esse possit, sine pacto quomodo- libet inito cum Diabolo, verba verò Sacramentorum pronunciantur ex ore & pacto Christi, non ad dementandos vel incantandos, sed ad sanctificandos, & à potestate Diaboli eripiendos homines, quomodo magica sunt, vel dici possunt? An Christus Magus? An Christus Belial? An sanctificatio hominũ, incantatio est, vel magia? an potius eorum verba & doctrina blasphemata?

113. Pontificios vim Consecrationis Sacramentorum ponere in solo murmure & strepitu verborum, siue vt Kemnitius loquitur, in solis Syllabis & Characteribus, siue vlla fide & sensu. Errant: Non enim in sono vel numero characterum & syllabarum, sed in sensu & significatione vim illam ponunt: Nec vna magis, quàm alia lingua Sacramenta administrari docent, non attendentes, quo sono sonituque vel caractere verba pronunciantur, dummodo sensus verus & ordo retineatur, sine quo Consecratio fieri nulla potest.

De Discrimine Sacramentorum noui & veteris Testamenti.

114. **D**iscrimen nullum esse, inter Sacramenta veteris & noui testamenti, nisi quoad signa & ceremonias externas. *Kemnit. pag. 16. Idem Luth. expressè tom. 2. lat. de Capt. Babyl. pag. 73. Et idem expressè contrarium in Conuinc. tit. de Sacram.* Errant verò, planum est enim, signa utrobique esse persimilia, Neque enim alius vel panis vel aqua, vel oleum vel vinum in nouo est, ac in veteri fuit testamento. Non ergò in signis, sed in rebus ipsis significatis, querendum est discrimen.

115. Augustinum passim scribere, Sacramenta vetera in signis diuersa, in re fuisse eadem. *Kemnit. pag. 15.* Verum id quidem,